

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/82595,Opechowski-Wladyslaw.html>
2023-02-05, 05:11

Opechowski Władysław

OPECHOWSKI Władysław (10 III 1911, Warszawa – 27 IX 1993, Vancouver, Kanada), fizyk, syn inżyniera, dyrektora Elektrowni Warszawskiej.

Ukończył gimnazjum męskie Tow. Szkoły Mazowieckiej w Warszawie (1929), a następnie studia fizyczne na UW. W 1935 odbył staż naukowy we Francji i Holandii. Po powrocie w 1937 został asystentem C. Białobrzeskiego w Zakładzie Fizyki Teoretycznej UW i zajął się teorią optycznych linii wzbronionych, które badali eksperymentalnie J. Błaton i H. Niewodniczański. W 1939 wyjechał znów do Holandii, gdzie zastała go wojna. Przez pewien czas był asystentem na uniwersytecie w Lejdzie. Zajmował się teorią grup krystalograficznych z uwzględnieniem funkcji falowych i spinu w teorii elektronowej kryształów. Sformułował wtedy pewne reguły nazwane potem Opechowski rules.

O. przeżył w Holandii całą wojnę, a po jej zakończeniu pracował jako fizyk teoretyk w laboratorium Philipsa w Eindhoven. Potem wyjechał do Kanady i od IX 1948 zamieszkał w Vancouver. Był profesorem fizyki na University of British Columbia. Po przejściu na emeryturę w 1976 pracował tam nadal jako profesor honorowy.

Prace O. dotyczyły różnych zagadnień teorii magnetyzmu (np. teoria modelu ferromagnetyzmu Isinga, symetrie magnetyczne, efekty magnetoptyczne, klasyfikacja struktur magnetycznych). Opracował obszerną monografię *Crystallographic and Metacrystallographic Groups* (1968).

O. utrzymywał dobre stosunki z fizykami polskimi. Kilku z nich pracowało u niego w University of British Columbia. W 1973 otrzymał tytuł doktora honoris causa Uniw. Wrocławskiego, a w 1982 – Medal Mariana Smoluchowskiego, najwyższe wyróżnienie przyznawane przez Polskie Tow. Fizyczne.

M. Suffczyński: *Władysław Opęchowski*, „Postępy Fizyki”
1994, t. 45; Archiwum UW: akta osobowe.

Andrzej Kajetan Wróblewski

[Poprzedni](#)
[Następny](#)